

РЕШЕНИЕ

№ 1072

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **3165** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма] против заповед № РД92-Д101-3/19.03.2021г. на кмета на район „К. село“ на Столична община (СО). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесната заповед е наредено да се из земе от дружеството - жалбоподател общински нежилищен имот, публична общинска собственост, представляващ помещение с площ от 9,30 кв. м., находящ се в [населено място], [улица], на 2 ет. в сградата на Общински културен институт (ОКИ) К. село. Заповедта е мотивирана с това, че наемателят многократно не изпълнява задълженията си по чл.8, т.8.2 от сключения с общината като собственик договор за наем (л.38-41 от делото). До наемателя било изпратено предизвестие за прекратяване на договора, с изх. № РД-Д101-2/26.01.02021г., получено на 03.02.2021г. С писмо рег. № РКС21-ТД26-231/16.02.2021г. на кмета на района наемателят бил поканен да освободи доброволно имота (л.56). Заповедите от 19.03.2021г. за принудително изземване на процесния и други наемани от жалбоподателя помещения в ОКИ не били изпълнени

към 31.03.2021г., видно от протокола, съставен на същата дата от определената за целта комисия (л.50-52). Дружеството отправило междуременно предложения за продължаване на наемните правоотношения, аргументирайки се със затрудненията, свързани с наложените от пандемията ограничения и голямото значение на осъществяваната културна дейност за местната общественост. Видно от приложената в преписката кореспонденция, предложението за отпадане на наемната цена за три месеца, или намаляването ѝ, не било прието, както и инициативите за уреждане на спора между страните в рамките на административното производство.

За сградата, в която се помещава ОКИ, е съставен акт за публична общинска собственост № 135/23.09.1997г., приложен в преписката. С отпадането на действието на съществувалия между дружеството и общината договор за наем на общинска собственост, последната се държи без основание. Поради това, съгласно чл.65, ал.1 и ал.2 ЗОС, кметът на района има правомощието да изземе обекта. Доколко упражняването му е целесъобразно, е въпрос в пределите на оперативната му самостоятелност и е извън предмета на съдебния контрол за законосъобразност-чл.145, ал.1 АПК. Ето защо, доводите на жалбоподателя в тази насока не следва да се обсъждат.

По делото е изслушано заключение на съдебно-икономическа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва, че наемодателят приема за платени хронологично най-старите задължения, при което до момента е дължима сума в общ размер 151,20 лв. за три периода по 50,40 лв. Не е налице писмена уговорка между страните, която да позволява на дружеството само да определя, за кой месец се отнася платения от него съответен наем. В района са закривани най-старите задължения при постъпило плащане.

При така установените обстоятелства не е налице основание за формиране на извод, различен от направения от издателя на оспорения акт. Прекратяването на съществувалия между страните договор за наем е извършено съобразно чл.15, ал.3 ЗОС, в съответствие с вида на имота. При липсата на друго основание за държането му, кметът на района е длъжен да издаде заповед за изземване на общинската собственост от жалбоподателя, съгласно чл.27, ал.1 от Наредбата за общинската собственост, издадена на основание чл.8, ал.2 ЗОС (§5 от Преходните и заключителни разпоредби към същата Наредба).

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на акта на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е постановена от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и актът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за адвокатско възнаграждение. Последното е платено в размер на 500 лв., видно от представеното платено нареждане. Разноските са дължими на СО, която е юридическо лице съгласно чл.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против заповед № РД92-Д101-3/19.03.2021г. на кмета на район „К. село“ на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община сумата 500 (петстотин) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: